

Sygn. akt V Pa 58/13

POSTANOWIENIE

Dnia 19 września 2013 roku

Sąd Okręgowy Sąd Pracy i Ubezpieczeń Społecznych w Białymstoku

V Wydział Pracy i Ubezpieczeń Społecznych

w składzie:

Przewodniczący: SSA w SO Stanisław Stankiewicz (spr.)

Sędziowie: SSO Wiesława Kruczkowska

SSR del. Tomasz Kałużny

Protokolant Marta Sokołowska

po rozpoznaniu w dniu 19 września 2013 roku w Białymstoku

sprawy z powództwa **T. O.**

przeciwko **(...) w B.**

o przywrócenie do pracy i wynagrodzenie za czas pozostawania bez pracy

na skutek apelacji powoda **T. O.**

od wyroku Sądu Rejonowego w Białymstoku

z dnia 17 kwietnia 2013 sygn. akt VI P 656/12

postanawia:

uchylić zaskarżony wyrok i umorzyć postępowanie w sprawie.

sygnatura akt V Pa 58/13

UZASADNIENIE

Powód T. O. w powództwie skierowanym przeciwko (...) w B. domagał się przywrócenia do pracy na dotychczasowych warunkach w związku z bezprawnym rozwiązaniem umowy o pracę bez wypowiedzenia. Ponadto wniósł o zasądzenie na swoją rzecz od pozwanego kwoty 5.887,35 zł tytułem wynagrodzenia za czas pozostawania bez pracy oraz kosztów procesu.

Pozwane (...) w B. wniosło o oddalenie powództwa w całości oraz domagało się zwrotu kosztów zastępstwa procesowego według norm przepisanych.

Sąd Rejonowy w Białymstoku wyrokiem z 17 kwietnia 2013 r. oddalił powództwo oraz zasądził od powoda na rzecz pozwanego kwotę 960 zł tytułem zwrotu kosztów zastępstwa procesowego.

Sąd Rejonowy ustalił, że T. O. był zatrudniony w (...) od 18 kwietnia 2008 r. do 04 grudnia 2012 r., na podstawie umowy o pracę zawartej na czas nieokreślony. Do zakresu obowiązków powoda należało popularyzowanie wiedzy historycznej oraz wiedzy o sztuce przez udział w przygotowywaniu wystaw stałych, czasowych, prowadzenie lekcji muzealnych,

pokazów multimedialnych i odczytów; prowadzenie dokumentacji zbiorów muzeum uwzględniając katalog naukowy i magazynowy; prowadzenie zajęć interaktywnych z dziećmi i młodzieżą w pracowni plastycznej; wykonywanie poleceń Kierownika i Dyrektora związanych z funkcjonowaniem (...). W ramach imprezy kulturalnej pod nazwą „(...) w B.” w dniu 08 października 2012 r. w (...) (...) (...) odbyły się warsztaty rzeźbiarskie dla dzieci. Żaden z pracowników (...) (...) nie zrobił zdjęć dokumentujących przebieg zajęć z dziećmi. Kierownik Działu Promocji, Wystaw i Wydawnictw (...)

w B. w dniu 10 października 2012 r. drogą e-mailową zwróciła się do pracowników (...) (...) o nadesłanie relacji i zdjęć z przebiegu warsztatów, które odbyły się w tej jednostce. Odpowiedzi udzielił powód przesyłając kilka zdjęć z zajęć z dziećmi. Kierownik w dniu 16 października 2012 r. poprosiła o zdjęcia z zajęć plastycznych. W odpowiedzi powód przesłał jej kolejną partię fotografii, przedstawiających dzieci wykonujące prace rzeźbiarskie w glinie. W drugiej połowie listopada 2012 r. Kierownik przy okazji przeglądania materiałów archiwalnych do przygotowywanej prezentacji oferty (...) na warsztaty edukacyjne, które miały się odbyć

w Oddziale w B., przypadkowo odkryła, że zdjęcia, które otrzymała drogą e-mailową w październiku 2012 r. od powoda, jako dokumentację imprezy (...) w B.”, w rzeczywistości były wykonane już w 2010 r. podczas odbytych wówczas zajęć edukacyjnych z dziećmi.

Powód w dniu 04 grudnia 2012 r. otrzymał od pracodawcy pisemne oświadczenie woli o rozwiązaniu umowy o pracę bez wypowiedzenia w trybie art. 52 § 1 pkt 1 kp. Jako przyczynę rozwiązania stosunku pracy pracodawca wskazał ciężkie naruszenie obowiązków pracowniczych tj. sfałszowanie materiałów dokumentacyjnych. W piśmie zarzucono powodowi, że przesłane przez niego na prośbę Kierownika Działu Promocji zdjęcia dotyczyły imprezy, która miała miejsce w 2010 r., nie zaś w ramach organizowanego w 2012 r. „(...) w B.” a ponadto, że na kilku zdjęciach powód ingerował w datę ich powstania, zmieniając ją na 10 października 2012 r. Pozwany uznał, że powód takim postępowaniem rażąco niedbale wykonał powierzone przez pracodawcę zadanie, zlekceważył polecenie przełożonego, jak również dopuścił się sfałszowania materiałów dokumentacyjnych.

Na podstawie zeznań świadków Sąd Rejonowy uznał, że powód bez konsultacji, a nawet wbrew przestrogom koleżanki z pracy, samodzielnie podjął decyzję o wysłaniu Kierownikowi Działu Promocji zdjęć, które zamiast warsztatów z dnia 08 października 2012 r. dokumentowały inną imprezę. Powód oszukał więc pracodawcę przy wykonywaniu polecenia służbowego dotyczącego imprezy z dnia 08 października 2012 r. Zrobił to świadomie, wprowadzając swoich przełożonych w błąd odnośnie możliwości potraktowania przesłanych fotografii jako materiału dokumentującego „(...)

w B.” z 2012 r. Sąd Rejonowy przyjął, że powodowi można przypisać winę umyślną. W ocenie Sądu zachowanie powoda z pewnością stanowiło naruszenie podstawowych obowiązków pracowniczych. Powód otrzymał bowiem od przełożonego polecenie przesłania dokumentacji fotograficznej

z warsztatów, które odbyły się w 2012 r. w (...) (...) w ramach imprezy „(...) w B.”. Powód ewidentnie zlekceważył to polecenie, bowiem nie dość, że nie ujawnił, iż zdjęcia z tychże warsztatów nie powstały, to jeszcze posunął się dalej i świadomie przesłał zdjęcia z zupełnie innej imprezy. Tym samym nie wykonał obowiązków pracowniczych ani starannie, ani sumiennie.

Postępowanie powoda zostało ocenione przez Sąd jako zagrażające interesom pracodawcy, jego dobremu imieniu i wizerunkowi.

W ocenie Sądu Rejonowego przyczyna rozwiązania z powodem umowy

o pracę, wskazana przez pracodawcę w oświadczeniu z dnia 04 grudnia 2012 r. jest przyczyną rzeczywistą. Swoim zachowaniem powód dopuścił się ciężkiego naruszenia podstawowych obowiązków pracowniczych, o którym mowa w art. 52 § 1 pkt 1 kp, zaś pozwany dochował terminu z art. 52 § 2 kp.

W konsekwencji roszczenie powoda o przywrócenie do pracy na poprzednich warunkach wraz z żądaniem wynagrodzenia za czas pozostawania bez pracy

w wysokości 3-krotności kwoty 1962,45 zł. jest niezasadne i podlegało oddaleniu.

O kosztach zastępstwa procesowego należnych pozwanemu od powoda Sąd Rejonowy orzekł w oparciu o § 11 ust. 1 pkt 1 i pkt 2 w zw. z § 2 pkt 2 Rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości z dnia 28 września 2002 r. w sprawie opłat za czynności radców prawnych oraz ponoszenia przez Skarb Państwa kosztów nieopłaconej pomocy prawnej udzielonej przez radcę prawnego ustanowionego z urzędu (Dz. U. 2002 r. nr 163 poz. 1348 ze zm.).

W apelacji od powyższego wyroku powód, zaskarżając go w całości, zarzucił:

1. naruszenie przepisów prawa materialnego, tj.: a) art. 52 § 1 pkt 1 kp i art. 6 kc w zw. z art. 30 kp; b) art. 100 § 2 pkt 4 kp w zw. z art. 6 kc w zw. z art. 300 kp; c) art. 30 § 4 kp.
2. naruszenie przepisów prawa procesowego, tj. a) art. 233 § 1 kpc; b) art. 233 § 1 kpc w zw. z art. 328 § 2 kpc.

Wskazując na powyższe zarzuty powód wniósł o zmianę zaskarżonego wyroku poprzez przywrócenia go do pracy na dotychczasowym stanowisku pracy – asystenta w pozwanym zakładzie pracy (...) w B. na warunkach określonych w umowie o pracę z dnia 18 kwietnia 2008 r.; zasądzenie od pozwanego (...) w B. na rzecz powoda kwoty 5.887,35 zł tytułem wynagrodzenia za czas pozostawania powoda bez pracy za okres 3 miesięcy; zasądzenie od pozwanego na rzecz powoda kosztów procesu, w tym kosztów zastępstwa procesowego za obie instancje wg norm przepisanych. Ewentualnie wniósł o uchylenie wyroku w całości i przekazanie sprawy do ponownego rozpoznania Sądowi Rejonowemu w Białymstoku.

W odpowiedzi na apelację pozwany zażądał jej oddalenia i zasądzenia od powoda na jego rzecz kosztów postępowania I i II instancji według norm przepisanych.

Sąd Okręgowy zważył co następuje:

Podczas rozprawy apelacyjnej w dniu 19 września 2013 r. strony reprezentowane przez profesjonalnych pełnomocników zawarły ugodę, na mocy której A. L. działający w imieniu (...) w B., jako jego dyrektor oświadczył, że cofa swoje oświadczenie z dnia 04 grudnia 2012 r. rozwiązujące z T. O. mowę o pracę w trybie art. 52 § 1 pkt 1 Kodeksu pracy. T. O. oświadczył, że zgadza się na cofnięcie tego oświadczenia swego pracodawcy. Powód i pozwany zgodnie oświadczyli, że łączący ich stosunek pracy uległ rozwiązaniu w dniu 04 grudnia 2012 r. na skutek porozumienia stron. Powód oświadczył, że zapłaci w terminie 7 dni od daty zawarcia ugody (...) w B. kwotę 480 zł tytułem poniesionych przez (...) kosztów zastępstwa procesowego przed Sądem Rejonowym.

Z uwagi na zawartą ugodę powód wnosil o umorzenie postępowania w sprawie. Pozwany przychylił się do tego wniosku.

W ocenie Sądu Okręgowego ugoda zawarta pomiędzy stronami, o wskazanej powyżej treści, nie jest spreczna z prawem, z zasadami współżycia społecznego, ani nie zmierza do obejścia prawa (art. 203 § 4 kpc w zw. z art. 223 § 2 kpc). Zawarcie tejże ugody nie narusza również słusznego interesu powoda. Jest dla niego korzystna (art. 469 kpc).

Stosunek pracy ma charakter dwustronny i zobowiązujący, czyli do jego zawarcia i rozwiązania dochodzi na skutek złożenia przez strony zgodnych oświadczeń woli. Rozwiązanie stosunku pracy może również nastąpić poprzez złożenie oświadczenia woli przez jedną ze stron. Zdaniem Sądu rozwiązanie stosunku pracy na mocy porozumienia stron jest korzystniejsze dla pracownika niż rozwiązanie stosunku pracy w wyniku oświadczenia pracodawcy o rozwiązaniu umowy o pracę bez wypowiedzenia. Istotne przy tym jest, że zachowanie powoda w stosunku do pracodawcy nie było odpowiednie co powoduje, że w interesie powoda jest zawarcie w/w ugody.

Nie znalazłszy zatem przyczyn, dla których wskazana ugoda mogłaby być uznana za niedopuszczalną, czy też mogłaby naruszać słuszny interes pracownika, Sąd Okręgowy na mocy art. 386 § 3 kpc w zw. z art. 355 § 1 kpc uchylił zaskarżony wyrok i umorzył postępowanie w sprawie.